

פרשת מקץ
ג' טבת תשפ"א
(מפטרירין; יוקץ שלמה (מלכים א' ג'))

בית מדרן

לע"נ מרן רבינו עובדיה יוסף זיע"א

עלון מס' 278

העיר	כניסת השבת	צאת השבת	רבינו תם
ירושלים	16:24	17:15	17:47
תל אביב	16:20	17:11	17:42
חיפה	16:19	17:11	17:41
באר שבע	16:24	17:15	17:46

אין לקרוא בעלון בשעת התפילה

הרב המקדים: הרה"ג רבי ישראל מאיר ביטון שליט"א
רב העיר חדרה

שיעורו השבועי

של מרן הראש"ל הרה"ר לישראל אב"ד בביה"ד העליון
הגאון הגדול **רבי יצחק יוסף שליט"א**
נשיא מועצת הרבנות הראשית לישראל

כותב השיעור: הרב **דביר פרץ שליט"א**
עורך השיעור: הגאון **רבי יצחק לוי שליט"א**
רב העיר נשר | וחבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

השבוע זכות עלון
"בית מרן" מוקדש ל:
אהרון בן פרחיה
רפואה שלמה

לכל המעונין שזכות עלון "בית מרן" יוקדש עבורו לתפילה ולרפואה שלימה או להבדיל לעילוי נשמת
חייגו: *5290

קו הליכות 'בית מרן'
עם מיטב השלוחות
שאלות בהלכה, שיעורי תורה, שלוחות מרתקות
לנשים ושלוחות מיוחדות לילדים

התקשרו: *5293

תוכן העניינים:

- עמ' 4-1** השיעור השבועי
מורנו ורבינו רבי יצחק יוסף שליט"א
- עמ' 5** פרשת מקץ
הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
- עמ' 5** בעקבות רבותינו
המקובל הצדיק רבי חיים שאול דוויק זצוק"ל
- עמ' 6** מאור ישראל
הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
- עמ' 6** כשרות המזון
הרב אברהם דניאל שליט"א
- עמ' 7** לחיות עם האמונה
הרה"ג רבי יעקב לונאסי שליט"א
- עמ' 7** חינוך ילדים
הרה"ג הרב אבנר קוואס שליט"א
- עמ' 8** בחסדך בטחתי
הרה"ג רבי יגאל כהן שליט"א
- עמ' 8** ישועות התהילים
מדור חדש

הלכות ברכות

לימוד הלכות חג בחג. חשיבות לימוד ההלכה. ברכת הסופגניה, והדין כשאכל ממנה הרבה. גדר פת הבאה בכיסנין. ברכת המצה בשאר ימות השנה, ובפסח. שיעור קביעות סעודה. ברכת לחמניות מתוקות. בישולי גוים לדעת מרן, ובסופגניות. סופגניה חלבית. עלי ירק מגידול מיוחד

ברכת הסופגניה

לנס פך השמן, וכבר רבינו מימון אביו של הרמב"ם (הובא בספר שריד ופליט עמ' 7) כתב: אין להקל בשום מנהג ואפילו מנהג קל, ויתחייב כל נכון לו עשות משהו ושמהו ומאכל, לפרסם הנס שעשה ה' ברוך הוא עמנו באותם הימים, ופשט המנהג לעשות סופגנין הנקראים בשלשן ערבי אלספינג', והוא מנהג הקדמונים. עד כאן. כולם יודעים שעל הסופגניה מברכים ברכה ראשונה בורא מיני מזונות, כי היא מתוקה ומטוגנת, וברכה אחרונה על המחיה. סופגניה ממוצעת שוקלת 85 גרם והריבה שוקלת עוד כ-20 גרם. סופגניה קטנה שהעיסה שלה שוקלת מעט פחות מכזית - 27 גרם, הריבה לא מצטרפת להשלים לשיעור ברכת על המחיה, כי הכלל הוא: רק שמן וסוכר ושאר דברים הנילושים יחד עם העיסה מצטרפים, אבל לא מילוי שהוא בפני עצמו, ולכן מעמול ואזני המן, האגוזים והתמרים שבהם לא מצטרפים לשיעור ברכת על המחיה.

מעין שלש מדרבנן

ב. בגמרא ברכות (מב). מבואר שמברכים על שבעת המינים ברכת מעין שלש, וכן על פת הבאה בכיסנין - עוגה - שיש בה משבחה של הארץ, מברכים ברכת מעין שלש, ומזכירים בלבד, וכן אמרו שם, מאי דכתיב אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב, אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ובתי מדרשות. בבתי מדרשות לומדים גמרות ודרשות, אבל לא הלכה למעשה, והקב"ה אוהב יותר לימוד אליבא דהלכתא. לפני כמה חדשים הזמינו אותי לדבר בכולל סמוך לשיבת מיר, זה היה עוד לפני המגיפה והיו ציבור גדול, ודברתי שם על חשיבות לימוד ההלכה. ישב שם בשלחן הנשיאות ראש חבורה בישיבת מיר שאומרים עליו שהוא גאון, וכשיצאתי יגיש אלי ושאל: כבוד הרב, איפה כתוב שצריך ללמוד הלכה למעשה? אפילו לא ענית לו, רק הסתכלתי עליו... שה' ירחם עליו ותן לו הכמה בינה ודעתה. כל השיעור דברנו על חשיבות לימוד ההלכה, האריז"ל (בפרי עץ חיים שער הנהגת הלימוד דפ"ה ע"ב) כותב שמה שאמרו חז"ל (בברכות נז.) שהתורה ככלה ואנחנו כחתן, זה כשלומד הלכה, כי "הלכה" ו"הלכה" הם אותם האותיות, אותן מילים בחילוף ה' ה' והכ', מי שלומד הלכה הוא מאורס לתורה, מי שלומד רק גמרא הוא ערין בפגישות... איך אפשר שאדם בן המשיח או ששים כל ימיו למד גמרות ולא למד הלכה, אין ספק שהגמרא היא 'בית אב' שלנו, אבל מעבר לש"ס" כי גם רמב"ם, נושאי כלים, בית יוסף, שלחן ערוך, פתחי תשובה, סמ"ע, עלקת מחוקק, מגן אברהם, לא חסר מה ללמוד.

א. בחנוכה' נוהגים לאכול סופגניות המטוגנות בשמן, וזכר בגמרא מסכת מגילה (לב.) תנו רבנן, משה תיקן להם לישראל שיהיו שואלים דורשים בענייניו של יום, הלכות פסח בפסח, הלכות עצרת בעצרת, הלכות חג בחג. כולם מזכירים את הגמרא הזו, כי היא בסיום מסכת מגילה, וכולם מסיימים מסכת מגילה שהיא מסכת קלה. יש עוד דין שמובא במסכת פסחים (ו' סע"א), ששואלים בהלכות הפסח שלשים יום אב על הפסח, ודעת מרן הבית יוסף בתחילת הלכות פסח (סימן תכט) שדין זה נאמר רק בפסח, מפני שדיני מרובים, כמו דיני הגעלת כלים, בדיקת חמץ, ביעור חמץ, מצרכי מזון הכשרים לפסח, ערב פסח, ליל הסדר, ועוד, מה שאין כן בשאר חגים כגון סוכות, שמספיק ללמוד יום או יומיים לפני החג. כנראה רק למרן הבית יוסף לקח ללמוד את כל הלכות סוכות תוך יום או יומיים... מכל מקום משמע שבכל החגים - ומכללם חנוכה - מספיק ללמוד הלכות חג בחג. והפני יהושע (מגילה ד.) הוכיח מדברי התוספות שם שבכל החגים דורשים קודם החג מענין החג. אבל גם מרן הבית יוסף מודה שבכל החגים נהגו ללמוד לפני החג את הלכות אותו חג, כדי שיבאו מוכן לחג. וכל שכן בחג עצמו שלומדים מהלכות החג, והוא הדין הלכות חנוכה בחנוכה והלכות פורים בפורים. גם בשו"ת שלמת חיים (תאו"ח ס' סטו) להגאון רבי יוסף חיים זוננפלד, כתב שפשוט שנוהג ללמוד הלכות חנוכה שבכל החגים נהגו ללמוד לפני החג ולמן אוירב (הליכות שלמה פרק י' עמ' ער) כמה שבתות לפני חנוכה החל לעסוק וללמוד בשעת הסעודה הלכות חנוכה, שלחן ערוך עם משנה ברורה. אז עוד לא היה חזון עובדיה... גם הגאון רבי אריה צבי פרוכר בעל הארץ צבי - שנהרג על קידוש ה' - שבועיים לפני חנוכה החל לעסוק בסוגיות ענייני חנוכה (ספר גאונים פולין האחרונים עמ' רב, רכא). וכן מובא על האדמו"ר האמרי חיים מויז'ניץ, שמשמחת תורה עד חנוכה נהג לדבר בעיקר על חנוכה. לכן הנכון להנהיג בעולם הישיבות ללמוד הלכות חנוכה בחנוכה, אצלנו בכולל וגם בישיבה הגדולה, הנהגה בימי החנוכה ללמוד הלכות חנוכה בחצי היום השני - סדר ב', לומדים שלש שעות או יותר ברצף, הרי לא מדליקים נרות חנוכה באמצע הסדר, ולומדים בית יוסף הלכות חנוכה. הייתי מצלם כולל דפים של הבית יוסף, ולמדו על הסדר, תנווגו חשוב ששים יחיה בקי בהלכות. בשו"ת ציץ אליעזר (ח"י ס' י"א) כתבו, שאין חיוב ללמוד הלכות חנוכה ופורים שלושים יום קודם. אבל גם אין חובה, מכל מקום ודאי שחשוב ללמוד הלכות חנוכה, יש כל כך הרבה שאלות מסובכות, אדם יוצא למלון איפה דיליק? לומד בארץ והוריו בחו"ל האם דיליק? הוריו מתארחים ולא מדליקים בעצמם מה יעשה הבן? לכן יש ללמוד את ההלכות, ולא רק לדרוש דרשות. יש כל כך הרבה פרטים בהלכה, התורה שלנו 'ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים' (איוב א' ט), ותכלית התורה "ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים". שהרי אמרו (ברכות ח.), מיים שחבר בית המקדש אין לו להקב"ה בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה

אנשים הנמצאים בבידוד או מכל סיבה שהיא שלא יכולים להתפלל במניין
ניתן להצטרף ולשמע את שעות המניינים ב: *5293 *שלוחה 16

בה "על המחיה ועל הכלכלה". דעת ראשונים רבים שברכת מעין של מדאורייתא, אולם הרמב"ם (פ"ח מהל' ברכות ה"ב) - והעתיקו השלחן ערוך (סימן רט סעיף ג) - כתב: כל הברכות אם נסתפק אם בירך אם לאו, אינו מברך לא בתחילה ולא בסוף, חוץ מברכת המזון מפני שהיא של תורה. וכן כתב מעין זה בשלחן ערוך (סימן קפד סעיף ד). משמע הרמב"ם ומרן סוברים שברכת מעין שלש היא מדרבנן. מכל מקום תקנת חכמים זה דבר חשוב, ולכן צריך לברך כהוגן, או יהיה בקי בה בעל פה, או יברך מתוך סידור.

פת הבאה בכיסנין

ג. מרן בבית יוסף (סימן קסח) הביא שלש שיטות מהי פת הבאה בכיסנין. דעת רב האי גאון (הובא בערוך ערך כסוף) - היה לפני למעלה מ-900 שנה, שכיסנין מלשון כסיסה בשיניים, כגון בייגלה או מקלות מלוחים, עליהם מברכים בורא מיני מזונות. לשיטתו, על עוגה מתוקה - אפילו אם היא ממולאת באגוזים ודברים מתוקים - שאינה נכססת מברכים המוציא. דעת רבינו חננאל (ברכות מב.) - היה לפני קרוב ל-900 שנה, שכיסנין מלשון כסיס, כלומר עיסה שממלאים אותה באגוזים ותמרים וכל דבר שבא להטעים, מברכים עליה מזונות? לשיטתו, על מקלות מלוחים וכל דבר הנכסס, וכן על עוגה מתוקה ללא מילוי מברכים המוציא. דעת הרמב"ם (פרק ג מהלכות ברכות הלכה ט) - היה לפני כ-850 שנה, עיסה שנילושה בשמן, בסוכר או בדבש, וטעם המתיקות מורגש, כגון אם קנה פיצה, יקח מהבצק לבד ויבדוק אם מורגשת מתקנות, אם טעמו כלחם גמור ברכתו המוציא, ואם מורגש טעם של חלב - אמיתי - ברכתו מזונות. לשיטתו, "נכסס" ו"כיס" ברכתם המוציא. איך ההלכה? מרן בשלחן ערוך (שם סעיף ז) כתב: והלכה כדברי כולם שלכל אלו הדברים נותנים להם דינים שאמרנו בפת הבאה בכסנין. עוד כתב (סעיף ו) שאם קבע סעודתו עליהם מברך המוציא וברכת המזון.

ברכת המצה

ד. במשך כל השנה כולה מברכים על מצה 'בורא מיני מזונות', לא 'המוציא', כיון שהיא נכססת, וכך כתב בשו"ת בשמים ראש (סימן כב), וכן בספר צרור המור (פרשת חיי שרה דף כה ע"ב) לרבי אברהם סבע - נולד לפני כ-580 שנה עוד לפני מרן הבית יוסף, ובספר קרבן אשה³ (סימן ד) הביא דברי הגאון רבי ישראל ששון שמברכים על המצה לאחר הפסח מזונות ועל המחיה, והרב המחבר מתווכח אתו. וכן פסק בספק בית מנוחה (בדיני נטילת ידים אות ד) לרבי יהודה אשכנזי⁴. וכן פסק ראב"ד עדת המערבים - מרוקאים - רבי אלעזר בן טובו בספרו פקודת אלעזר (סימן קסח ד"ג ע"ב), היה בארץ ישראל וכתב שהמנהג פשוט לברך על מצה מזונות. וכן כתב רבי עמרם אבורביעי⁵ בספרו נתיבי עם (סימן קסח) שמנהג העולם לברך על מצה בורא מיני מזונות. וכן בשו"ת ויאמר מאיר⁶ (ה"ב סימן טט), כתב שראה לזקנים וחכמים שמברכים על מצה מזונות. הגאון רבי אליעזר יהודה ולדינברג - גאון אשכנזי - בשו"ת ציץ אליעזר (ה"א סימן יט) אמנם כתב ליישב את מנהג האשכנזים שמברכים על מצה המוציא, אבל גם הוא הביא שמנהג הספרדים לברך על מצה מזונות ועל המחיה. גם הרב צבי פסח פראנק רבה של ירושלים יש לו תשובה בספרו הר צבי (ה"א האו"ח סימן צא) לברך על מציות מזונות. מרן החב"ב - היה לפני כ-350 שנה - כתב בספרו שירי נכסת הגדולה (סימן קנה הגב"י אות א), שמברכים על מצה המוציא, לפי שאינה קשה כל כך. כנראה כמו המצות של העיראקים שהם רכות - אין ספק שהם כשרות לפסח - דוקא מצה כזו ברכתה המוציא, וכן אדם שיקח מצה וישרה אותה במים, 'שיקע צרינו בתוכו'...

2 יש עושים לחם ממולא בשר, אף על פי שהוא ממולא ברכתו המוציא, כי הבשר הוא חלק מהסעודה. 3 רבי אליהו שמאע הלוי, היה ראב"ד בארם צובא לפני כ-240 שנה. פעם עברתי על התשובה שלו, תענוג לראות כמה תורה היתה בחלאב. אחד מצאצאיו קראו לו ג' שמאע, נפטר לפני כ-40 שנה, היה גבאי של ישיבת פורת יוסף, היה גם גבאי של קרן בליוס וכל רב ראשי שנתמנה היה מטפל בקרן הזו. פעם היה ויכוח עם הקרן שיכת לאשכנזים או לספרדים, האשכנזים לא ויתרו, הלכו לדין תורה, ובסוף סיכמו שחלקו 25% לאשכנזים ו-75% לספרדים, וכך אנו עושים עד היום. ג' שמאע היה חותם על הצ'קים, ומרן זצ"ל היה מחלק להרבה לאכריס, פעם הוא אמר למרן בהיכל שלמה: כבוד הרב, הכסף יגמר, קודמין בתפקיד הרבנות לא חילקו כל כך הרבה!... אמר לו מרן: שהכסף יגמר, בשביל מה נשמור אותו?!... ברן' ה' לא נגמר. כשמרן חזר ממצרים, ג' שמאע לא רצה לקבל אותו לכולל פורת יוסף, אמר: מה פתחת מושב זקנים?! אתה כבר בן שלשים, גמרנו. אמר מרן: אני הלכתי למצרים בשליחות רבי עזרא עטיה, וכעת אין לי פרנסה! אבל הוא לא הסכים. מרן הלך לראש הישיבה חכם עזרא עטיה, ואמר לו: אתה שלחת אותי למצרים, ועכשיו לא מקבלים אותי בכולל פורת יוסף. אמר רבי עזרא: מה אעשה, הוא מתעקש על הכלל שלו שהוא לא מקבל אכריס מבוגרים, היה לו קו חשיבה שילכו ללמד ולהיות רבנים ודיינים, בשביל מה שישבו כל הזמן בכולל?! ומרן הלך ללמד בתלמוד תורה של ספרדים של סאטמר, ברחוב יואל, מרן וחכם בן ציון לימדו שם שעתים כל יום, ואחר צהרים היה יושב וכותב. 4 הוא היה ספרדי, אבל שם משפחתו "אשכנזי", הוא מכונה "בעל הבתים", כי יש לו סידור בית עובד ליום חול, ובית מנוחה ליום שבת, ובית השואבה לחג הסוכות.

5 סיפר לי מרן זצ"ל, שלפני שנים רבות הייתה לרבי עמרם חנות קטנה של ספרים מול ישיבת פורת יוסף, היו לו שם ספרים עתיקים, כמו הקרי"ב, פתח הדביר. היה פתח את החנות שעתים ביום ושאר היום ישב ולמד בישיבת פורת יוסף, עד שלקחו אותו להיות ר"מ בישיבת פורת יוסף, ומרן האבא זצ"ל למד אצלו בביתה. אחר כך נתמנה להיות רבה של פתח תקוה וחבר מועצת הרבנות הראשית, היה גברא רבה, פעיל ונמרץ, והיה בקי גדול במנהגי ירושלים. 6 ספר דק אבל מלא וגודש, לרבי מאיר ועקנין רבה של טבריה, היה מגדולי הדור לפני כ-50 שנה, נפטר בשנת תשל"ה.

ותהיה רכה, יברך עליה המוציא גם לאחר הפסח. משמע מדבריו שמודה שמצה קשה ברכתה בורא מיני מזונות.

דעת החולקים

ה. הבאתי לכם כעת עשרה פוסקים שאומרים לברך על מצה בורא מיני מזונות, או שמעידים שכן מנהג הספרדים. אבל תדעו שאין דבר שנפלט ממחלוקת, וצריך לדעת להכריע את ההלכה. בשו"ת בית דוד (סימן ע, פג) - היה לפני כ-270 שנה, כתב שגם על מצות קשות מברכים המוציא, והוא מסביר, דבר שמייבשים אותו בתנור כמו כעכים, מקלות מלוחים, ומחמת הייבוש הוא נכסס, זה ברכתו מזונות, אבל הסיבה שמצה קשה, מפני שהיא דקה, לכן ברכתה המוציא. והביא עוד סברא שאנשים רגילים לקבוע סעודה על מצה, מי אוכל מצה לקינוח?... מרן החיד"א (במהזיק ברכה סימן קנה אות ה) הביא מה שכתב הרב בית דוד ופלפל בדבריו, וכתב שלא ראה שנוהגים לברך על מצה המוציא, אלא מזונות, אבל לכאורה הרב בית דוד צודק, וסיים שמכל מקום מנהג העולם לברך מזונות. גם בספר אהל יצחק (סימן ד) - לפני כ-270 שנה⁷, כתב שמברכים על מצה המוציא גם לאחר הפסח. גם רבי יצחק טייב מגדולי חכמי תוניס - בספרו חוקת הפסח (סימן תפג) שכל השנה כולה מברכים על מצה המוציא וברכת המזון. גם הרב זו"ן יש לו ספר ספרים וסופרים (עמ' שיט), ושם התפלא על הספרדים הנוהגים לברך על מצה מזונות - הודה שכך המנהג אצלנו - וכתב שצריכים לברך המוציא וברכת המזון. אולם כל גדולי האחרונים הנ"ל מעידים שמנהג הספרדים לברך על מצה בורא מיני מזונות.

נחה דעתו של ראש הישיבה

ו. פעם מישהו בא לראש הישיבה חכם עזרא עטיה - היה גדול הדור הקודם, ושכנע אותו לברך על מצה המוציא, הוא למד את תשובת הבית דוד, ואת החיד"א שהביא אותו, ואת רבי יצחק טייב. חכם עזרא הצטער, וכי כל הזמן עשיתי טעות?! כשפגש את מרן אמר לו: אני בצער, כל הזמן הייתי מברך על מצה מזונות, מישהו בא והראה לי מה שכתבו האחרונים לברך על מצה המוציא. מרן הרגיע אותו, תראה שהרב חיד"א בסוף דבריו מיישב את המנהג לברך מזונות, תראה מה כותב פלוני ופלונני, שהבאתי לכם מקודם. נחה דעתו של חכם עזרא עטיה והמשיך לברך על מצה בורא מיני מזונות.

ספק ברכות להקל

ז. בספר ארחות חיים (הלכות סעודה אות כז) - אחד הראשונים - כתב בשם בעל ספר המכתם, שדבר שיש עליו ספק אם ברכתו המוציא או מזונות, יברך עליו מזונות. שהי על הכל אם אמר מזונות יצא, חוץ ממים וכלה, כי מים ומלח אינם מזינים, ושתיית מים היא רק סילוק הנזק של הצמא. לכן כשיש מחלוקת מה לברך על מצה, המוציא או מזונות, יש לברך ברכת מזונות ועל המחיה. אי אפשר לחלוק להלכה ולמעשה יש לברך על מצה מזונות, כי גדול כח המנהג, ומלבד כן יש לומר ספק ברכות להקל, אם יברך המוציא יתכן שזו ברכה לבטלה, לכן יש לברך מזונות ועל המחיה.

סוף זמן ברכת המוציא

ח. במוציא שביעי של פסח עדיין מברכים המוציא, כי אז אין לחם מצוי, אמנם יש כמה מאפיות שפותחות ואנשים עומדים בתור לקנות, אבל לא רוב העם. לכן רק בבוקר שפותחים את כל החנויות, יש לברך על מצה מזונות. היה חכם אחד שאמר שמברכים על מצה המוציא עד פסח שני, כי הוא המשך של פסח ראשון. מרן זצ"ל הביא אותו בחזון עובדיה (ברכות עמ' טה) וחלק עליו, שהרי אין לו מקור וזה לא נכון.

מצה פחות מכזית

ט. בפסח עצמו מברכים על מצה המוציא, גם אם אוכל פחות מכזית. בספר ברכת ה' (ח"ב פ"ב סעיף נב) כתב שאם אוכל בפסח פחות מכזית מצה יברך מזונות, ורק אם אוכל כזית מצה זו סעודה ויברך המוציא וברכת המזון. מרן זצ"ל הביא אותו בחזון עובדיה (ברכות עמ' טה) וכן הרב משאש (בשו"ת שמש ומגן ח"ב סימן יא) ולא הסכימו איתו. זה לא נכון! אנשים חושבים שעסק ההלכה הוא כמו שיעור כללי בישיבה, שם אפשר לחדש להביא קושיא ויתרון ולחלק, אבל בהלכה לא מציאים חידושים. לכן להלכה בפסח

7 בכוננה אני מזכיר מתי היה כל מחבר ספר, שלא תחשבו שהם רבני דורנו, אלא גדולי עולם שכל הזמן ראשם היה בתורה. 8 רב אחד מיבנה חיבר ספר, וכתב קצת בחופצה על מרן זצ"ל, הביא מה שכתב מרן ביחוד דעת (ח"ג סימן יב) לברך על מצה מזונות, וכתב שזה דרך עיקש, למה זה נקרא להתעקש? הרי מרן הביא להקת פוסקים וגם הסביר בטוב טעם, אתה רוצה לחלוק - תחלוק, אבל תכתוב בדרך ארץ, ככה אתה מדבר?! הספר שלו מלא בדברים כאלה. בהקדמה הוא כותב מוסר על דרך ארץ, כנראה לא קרא מה שכתב...

שיעור קביעות סעודה

יש עוד הלכה תמוהה שכתב בעל הברכת ה' (ח"ב פ"ב סעיף מ) בד"ן חלה מתוקה, ידוע שהאוכל עוגה כשיעור קביעות סעודה נוטל ידים, ומברך המוציא וברכת המזון, יש מחלוקת ראשונים מהו שיעור קביעות סעודה, לדעת רש"י (כריתות יב: יזמא פ:) ארבע ביצים, וסימנך ששמו "שלמה" - ארבע אותיות, אך לדעת הרמב"ם (פ"א מהל' עירובין ה"ט) שיעור קביעות סעודה הוא שלש ביצים, וסימנך ששמו "מש" - שלש אותיות. ביצה היא כשיעור 18 דרהם, כל דרהם הוא בין 2.7 ל-3 גרם, ואם כן כביצה היא לכל היותר 54 גרם. שיעור קביעות סעודה להלכה הוא 4 ביצים - 216 גרם, כרש"י. מרן זצ"ל בספריו האחרונים (ע' מאור ישראל פסחים מה ע"א, וחזון עובדיה ליל הסדר עמ' עג, וחזו"ע ברכות עמ' נה, ובשו"ת יביע אומר ח"ה האו"ח סימן יח) עיגל שכל דרהם הוא 3 גרם, אבל בספרי המחקר מביאים שבדקו בארצות ערב, וראו שהדרהם שוקל 2.7 או 2.8 גרם, ולפי זה שיעור קביעות סעודה הוא אפילו 204 גרם. אמנם להרמב"ם שיעור קביעות סעודה הוא 3 ביצים - 162 גרם, ומרן בשלחן ערוך הלכות עירובין (סי' תט סעיף ז) פסק כמותו, אבל אנתנו פוסקים הלכה כרש"י, כי ספק ברכות להקל. אדם לא יצמצם, לא יאכל בדיק 204 גרם, כי הרי יש פירוים שנשארים בין השיניים, ויש פירוים שנופלים, לא יהיה קמץ. בהמשך נבאר מה הדין אם אכל שיעור קביעות סעודה של סופגניות.

לחמניה מתוקה

יא. בא החכם הנוכח, וכתב, מה שכתבו הפוסקים - מהם הרב בית דוד (סימן פב) - ששיעור קביעות סעודה על לחם מתוק הוא 4 ביצים, זה היה בזמנם שלא היו אוכלים לחם מתוק בסעודה, אבל בימינו עושים סעודת בר מצוה וחתונות ולא רוצים להתעלב, מביאים לחמניות מתוקות שברכתם מזוונות, ורוצים לברוח מהר ללמוד תורה, חוששים לביטול תורה... לכן כיום האוכל לחמניות מתוקות יותר מכביצה מברך המוציא וברכת המזון. אבל זה פלא, מאיפה הוא יודע מה נהגו בזמנם?! איך אפשר לומר לברך המוציא וארבע ברכות של ברכת המזון לבטלה, מסתמא אם האחרונים הזכירו את הלחם המתוק, והיה להם סוכר ודבש, גם אז אכלו לחם כזה בסעודה. לכן ולכל הפחות יש לחוש לספק ברכות להקל של כמה וכמה ברכות. וכן על עוגה, מברכים המוציא רק על שיעור קביעות סעודה, אדם שאוכל שרוול של עוגה לארוחת צהריים, אם יש בו 216 גרם מברך המוציא וברכת המזון⁹.

קביעות סעודה על סופגניות

יב. לגבי האוכל סופגניות כשיעור קביעות סעודה, הדין הוא שלא מברך המוציא וברכת המזון, אלא לעולם ברכתן מזוונות, כי לא נאפו בתנור, אלא מעשה קדרה על ידי טיגון בשמן, למרות שהן עשויות מבבילה עבה - לא מבבילה רכה כמו חלק מהמפליטות שעושים המרוקאים באסרו חג של פסח - וטיגון בשמן הוא כבישול, שאפילו יקבע סעודתו לא יברך המוציא וברכת המזון. אמנם זה לא פשוט, יש בזה מחלוקת, הגינת ורדים (האו"ח כלל א סימן כד) - קדמון לפני כ-350 שנה, כתב מעשה רב על עצמו שאכל סופגניות כשיעור קביעות סעודה ובירך המוציא וברכת המזון. מרן זצ"ל בכמה מקומות בספריו (יביע אומר ח"ה האו"ח סימן כא אות ג, וחזון עובדיה ברכות עמ' סו) מסייעו מספר חידושי דינים של רבני ירושלים (אות כג) שיצא לאור בשנת רס"ג, ונדפס בסוף ספר חיים וחסד מוספייא, תעשו חשבון, מרן הבית יוסף נפטר בשנת של"ה והיה אז צעיר לימים, וכתבו בשם מהר"י בירב שאם אכל סופגניות וקבע עליהם סעודה מברך המוציא וברכת המזון. וכן כתב הגאון רבי יצחק אבולעפיא בספרו פני יצחק (ח"א מערכת הברכות אות קס) - ספר נפלא. אבל זה לא פשוט, רבי יונה נבון - רבו של החיד"א -

9 כידוע, על אכילת פחות מכזית פת לא צריך ליטול ידים. היה רב גדול אחד - לא אומר את שמו מפני הכבוד - שאמר לי: פעם מרן זצ"ל חידש לי חידוש! מה החידוש? פעם לפני ארבעים שנה היינו באיזה מקום, ונטלתי ידים, וגם מרן נטל ידים וחיינו לכולם שיבואו לברכת המוציא. מרן התחיל לדבר איתי, אבל לא רציתי לדבר, אז המהמתי: הו... מרן אמר לי: מה אתה אומר הו, הו, תענה!... כבוד הרב, נטלתי ידים. אמר לי מרן: אז מה, גם אני נטלתי ידים... זה היה לי חידוש. אבל זה מפורש בבית יוסף (סימן קסו), שמה שאמרו (ברכות מב). תיפק לנטילה ברכה, הכוונה על מים אחרונים, ואמנם יש סוברים שזה חזו"ע על מים ראשונים ולכן מרן השלחן ערוך (סימן קסו) כתב גם על זה "טוב לזיהר", כלומר זו הורית בעלמא, אבל לא מהדין, אם יש משוה דחוף מותר לומר. אם בחור בשיבה אשכנזית ידבר אחר נטילת ידים יגידו: זה עברייני... אבל הדין הוא שמתור, צריך לדעת הלכות. אותו רב אמר לי: מרן אמר לי עוד חידוש, שעל פחות מכזית פת לא צריך ליטול ידים, אמרתי לו: גם זה שלחן ערוך (סימן קנח סעיף ב, ג) מפורש, שעל פחות מכזית אין צורך ליטול ידים, ועל כזית נטלים בלא ברכה, ועל כביצה נוטל ומברך. 10 אדם שבירך על עוגה מזוונות ולא שם לב ואכל עוד ועוד, זה טעים... עד שהגיע ל-216 גרם, יברך ברכת המזון, ואין בזה סתירה, כמו שאם טעה ובירך מזוונות על פיתה פלאפל, או על "אש-תנור", אף על פי כן יברך ברכת המזון. אפשר לשאול על זה חידה, היכן מצינו ברכה ראשונה מזוונות וברכה אחרונה ברכת המזון...

בשו"ת נחפה בכסף (האו"ח סי' ב), רבי אפרים נבון (הובא בשו"ת פרה שושן כלל א סי' ה) ועוד, כתבו שמברכים המוציא על שיעור קביעות סעודה, דוקא בדבר שנעשה בדרך אפיה ויש עליו צורת לחם, אבל על המבושיל במים או מטוגן בשמן - אפילו יאכל חצי קילו... לעולם מברך עליו מזוונות ועל המחיה. מותר לחלוק על מהר"י בירב, כדרכה של תורה.

גם אפוי וגם מטוגן

יג. שמעתי שהיום יש חנויות שמניחים את כל הסופגניות בתבניות ואופים אותן בתנור, ואחר שהן ראויות לאכילה מטגנים אותן בשמן רותח, ואחר שסופגות שמן נהיה להם צורה של סופגניה, ואחר כך מזריקים לה ריבה. אולי בזה כולם מודים שעל קביעות סעודה יש לברך המוציא? לא, לפי מה שכתוב בספר קרבן אשה (סימן ד) הולכים אחר דעתו שיהיה לבסוף, וכאן אין דעתו שישארו סופגניות אפיות אלא רוצה שיהיו מטוגנות, ולכן לעולם ברכת הסופגניה מזוונות ועל המחיה.

דעת רבני אשכנז

יד. לא רק הפוסקים הספרדים שלנו כתבו שעל טיגון בשמן או בישול מברכים לעולם מזוונות, כך כתבו גם האחרונים האשכנזים, מהם המגן אברהם (סי' קסח ס"ק לה). ה"ט"ז (ס"ק יט, כ) לא כתב כך מפורש, אלא כתב שירא שמים יאכל את הסופגניה בתוך הסעודה, משמע שזו חומרא, אבל מהדין מסכים שברכת הסופגניה מזוונות. אלא שכתב המגן אברהם (סימן קסח ס"ק לד) שמאחר שיש אומרים שעיסה עבה שבישלה במים או טיגנה בשמן מברך עליה המוציא וברכת המזון, לכן אם אכל ושבע ממנה יברך עליה ברכת המזון, כי ספק דאורייתא לחומרא. אולם הנודע ביהודה בדגול מרבבה (ע"ד המג"א שם), הביא סתירה בדברי המגן אברהם, שהרי הוא עצמו כתב בהלכות ברכת המזון (סימן קצא ס"ק"א) שאין מניין הברכות מהתורה, שהרי יש בזה מחלוקת אם זה כנגד משה או יהושע כשנכנסו לארץ, להלכה נפסק שכל הברכות - הן את הכל, על הארץ ועל המזון, בונה ירושלים, אין מניין מן התורה, ואם כן אין כאן ספק דאורייתא, אלא ספק דרבנן, וספק דרבנן לקולא, ולכן מברכים מעין שלש. זו סברא יפה מאוד שמחוקק את דברינו לברך על בצק המטוגן בשמן מזוונות ומעין שלש, אפילו קבע עליו סעודה. וכן פסקו בשלחן ערוך הגאון רבי זלמן (סימן קסח סעיף ז) והכף החיים (ס"ק קח).

בישולי גויים

טו. לפי מה שאמרנו שלטיגון סופגניות יש דין כבישול, ולא נחשב שיש עליהם צורה של פת, לכאורה יש בהם איסור בישולי גויים, וצריך לומר ליהודי שהוא ישים את הסופגניות בשמן. ברוך ה' תיקנו ברבנות הראשית, שבהרבה מקומות שמקפידים על בישול ישראל, יכתבו בתעודת הכשרות "כשר - בישול ישראל", היה בעיה עם בג"ץ, אבל ב"ה זה עבר. וכל מקום שספרדים הולכים לעשות אירוע, צריכים לבדוק שיש שם בישול ישראל, כלומר שישראל יניח על האש. חבל על כל מיני כשרויות - אני לא רוצה לנקוב בשמות - שלפעמים מחמירים בדברים שאין בהם טעם, מחמירים לעשר את הערך, מחפשים את כל חומרות החזון איש, ואילו בחומרא הזאת של מרן שלחן ערוך (סימן קיג סעיף ז), לא מקפידים. שהרי לפי דעת מרן, לא מספיק שהיהודי ידליק את האש, אלא צריך להניח את התבשיל על האש, או שידליק את האש אחר הנחת התבשיל. מי שמקפיד על כך, הרב המקומי יתן לו "פרמיה", יעשה לו שלט מיוחד ברכה עם מסגרת שהם מקפידים על בישול ישראל¹¹. יחפשו נוסח שיעמוד במבחן בג"ץ...

הדלקת האש אחר הנחת התבשיל

טז. כאמור, גם לדעת מרן מותר שהגוי יניח את הסיר על הגו בעודו מכובה, והיהודי ידליק את האש אחר שהסיר מונח. לפני כעשר שנים ביקרתי במפעל של קטניות, תירס אפונה וחמוס, ובאתי לבדוק כמה הם מקפידים על בדיקה מתולעים ועוד, וראיתי שיש שם חדר גדול שהוא תנור, והם מכניסים לשם עגלה עם קטניות, וכך הם מבשלים אותם. בכניסה ישב זקן אחד שבידו היה ספר, ולמדו, במקרה זה היה ילקוט יוסף... אין לך בית מדרש ללמוד?! שכרו אותו בתשלום של שכר מינימום, שיכבה את התנור לפני שהגוי מכניס את עגלת הקטניות, ולאחר מכן יפעיל, כי הוא כבר זקן ואין לו כוח להכניס בעצמו את העגלה. גם בבית מלון שמביאים בחור ישיבה שיהיה משגיח כשרות, הוא "פעפוס", אין לו כוח להרים את הסיר הענקי, יכול להדליק את האש אחר שיניחו את הסיר, ובוהו יחשב לבישול ישראל. בעיר צפת לא נותנים הכשר

11 לפי ההיגיון אנתנו לא יכולים שלא לתת הכשר למי שלא מקפיד על בישול ישראל על פי דעת מרן, כי האשכנזים מקילים בוהו, אי אפשר לכפות אותם, לא כמו שהם כופים אותנו בהלכות שלהם... אבל מקומות שמקפידים על כך יקבלו תעודה מיוחדת.

בלי בישול ישראל, כי שם המרא דאתרא הוא מרן הבית יוסף, אשריהם שהנהיגו כך, וכך יש להנהיג בכל מקום. מרן זצ"ל ביחוד דעת (ח"ה סימן נד) הביא להקל משום ספק ספיקא, אבל שם דיבר על דיעבד, וכמובן שלכתחילה יש להחזיר את הוראת מרן הבית יוסף. ומכל מקום כל זה בדבר שהוא תבשיל לכל הדעות, מה שאין כן בסופגניות אשר לדעת רבינו תם (בתוספות פסחים לו:) דינה כדין פת, ובפת מועיל הדלקת האש של ישראל, לכן אפשר להקל גם בסופגניות בהדלקת האש בלבד, וכמבואר בשו"ת יחודה דעת (ח"ה סימן נג).

סופגניה חלבית

י. שמעתי על חומרא אחרת שמחמירים בסופגניות, היום יש סופגניות חלביות, ובשבוע שעבר בא אצלי משיגה כשרות, ואמר לי שמצריכים אותן לשים על כל סופגניה חלבית קיסם עם פתק - כמו דגל... - שכתוב עליו "חלבי". ואמר לי: למה מכריחים אותי? זו טירחא גדולה מאוד. אמרתי לו לפי הלכה אתה לא צריך לשים פתק. צריך שיחמירו בבישול ישראל לדעת מרן, בזה לא צריך להחמיר. אמנם מרן פסק בשלחן ערוך (י"ד סי' צו סעיף א) אין לשין עיסה בחלב, שכא יבוא לאכלה עם הבשר, ואם לש כל הפת אסור, אפילו לאכלה לבדה, ואם היה דבר מועט כדי אכילה בבת אחת, או ששינה צורת הפת שתהא ניכרת שלא יאכל בה בשר - כמו בורקס חלבי שעושים אותו משולש - מותר. עד כאן. ומכאן למדו כמה חכמים שגם בסופגניה צריך היכר, וכי יעשו סופגניה בצורת משולש?! לכן הצריכו לצרף לה פתק. אני אמרתי, מספיק לשים שלט "חלבי" על כל הקרטון, להבדיל כמו "פה נטמן"...

אין רגילות לאכלה עם בשר

יח. כאמור, לפי הדין אין צורך לשים פתק על סופגניה חלבית כלל, וגם מה שאמרתי לשים פתק על הקרטון זו חומרא. אי אפשר ללמוד רק בית יוסף, שלחן ערוך ושו"ך, צריך לראות גם פתחי תשובה¹². הפתחי תשובה (סימן צו סק"ג) מביא בשם המהרי"ט (סימן יח) - היה לפני למעלה מ-400 שנה בתקופת מרן הבית יוסף, שכל הדין לעשות היכר נאמר בלחם, שיש דרך לאכלו עם בשר, והוא הדין שאסור ללוש לחם עם שומן שכא יבוא לאכלו עם גבינה, מה שאין כן בלחם שלש אותו עם שומן והוא ממולא במיני מתיקה, אין לחוש שיאכל אותו עם גבינה, שהרי אין דרך לאכול מאפה כזה עם גבינה. ולפי זה הוא הדין בסופגניה, מי אוכל סופגניה עם בשר?! מי שיאכל בים מהבשר וביס מהסופגניה הוא משונה... בזה לא גזרו לעשות היכר שהעיסה חלבית.

אין לגזור מדעתנו

יט. לכאורה נשאל, נכון שלא אוכלים סופגניה עם בשר, אבל נגזור לעשות היכר,

12 מרן זצ"ל כשהיה מגיע לכולל שלנו חזון עובדיה, והיה מדרין אותנו איך ללמוד, לא היה כמעט פתחי תשובה שהיה מדלג, כמה זה חשוב.

שכא אחר שיאכל בשר יאכל סופגניה חלבית ולא ימתין שש שעות, מיישב מהרי"ט, שבוזה לא גוזרים, שהרי לדעת בעל הלכות גדולות (הל' ברכות פ"ו) מי שאכל בשר וסילק את השלחן¹³, מותר לו לאכול חלב מיד, ולתוספות (הולין קה.) מותר לאכול חלב אחר שבידך ברכת המזון. אמנם אנחנו פוסקים כשלושת עמודי ההוראה - הרי"ף הרא"ש (שם) והרמב"ם (פ"ט מהלכות מאכלות אסורות הכ"ח) - שיש להמתין בין אכילת בשר לחלב כשיעור מסעודה לסעודה - שש שעות, ואף אחד לא מיקל נגדם, אבל חזי לאצטרופי דעת המקילים לומר שלא גזרו לעשות היכר בעיסה חלבית שאין דרך לאכלה עם בשר. כולי האי לא גזרו, ואין לנו לגזור גזרות מדעתנו, כמו שכתב הרא"ש (שבת פ"ב סימן טו) שחכם גדול אפילו כגובה הארזים גבהו, לא יכול לגזור גזירות מדעתו, די לנו מה שגזרו בתלמוד. אולי מצינו שהגאונים גזרו על דם טוהר (ע' רמב"ם פ"א מהל' איסור' ב ה"ו), אבל חוץ מזה לא גזרו. רב שר שלום גאון (בשו"ת חמדה גנוזה סימן עו) כתב מפורש שאחר חתימת התלמוד אנחנו לא יכולים לגזור גזירות. בפרט כאן שזה נגד הפוסקים, המהרי"ט והאחרונים שהביאו דבריו להלכה כתבו באופן ברור שאין לגזור. לכן להלכה ולמעשה מותר למכור סופגניות חלביות בלי דגל "חלבי", שיחמירו בדברים אחרים.

גידול מיוחד

כ. יש חברות המגדלות ירק בגידול מיוחד בתוך חממות, שלא יכנסו יתושים ותולעים, ובגלל שיש חרקים שנדבקים יש לשטוף היטב גם את הירק של הגידול מיוחד. היה רופא אחד שבלבל את העולם וטען שעשה מחקר ומצא שהריסוס שמרססים את הירק של הגידול מיוחד, יש בו חומר זרזני, והוא מביא את המחלה ח"ו. תראו בבתי החולים, אחוזי החולים במחלה החרדים יותר גבוהים מאלה שאינם שומרי תורה ומצוות. לפני הרבה שנים בא חכם אחד למרן האבא זצ"ל ואמר לו: כבוד הרב, הגידול המיוחד מביא את המחלה, צריכים לחזור לאכול חסה רגילה. אבל אי אפשר לנקות חסה רגילה, אפשר אולי לאכול רק את הקלח אחר בדיקה יסודית, אבל בעלים יש 'בורות שיחין ומערות' שהתולעים נכנסות בפנים, מה שתעשה, אפילו תפתח עליהם שטף של מים חמים, אחר כך תשים אותם בשמש ותראה איך התולעים יוצאות ומטיילות... אבל הוא אמר למרן: כבוד הרב, חמירא סכנתא מאיסורא. אמר לו מרן: תזהיר את הציבור לא לאכול הרבה מעלי החסה של הגידול מיוחד. בזמנו מרן קרא לי: לך בבקשה ותבקר במקומות של הגידול מיוחד ותבדוק אם החשש נכון. הלכתי לשם, וראיתי שהם מפקחים שלא נשאר כל כך מהריסוס, ואמרו שכמעט ולא נשאר כלום. באתי וסיפרתי על כך למרן, והבאתי לו גם מסמכים מהמקום שהייתי שאין בזה שום חשש. אתה מפחד מהסכנה? תזהיר את הציבור לא לאכול הרבה, אבל לומר לכולם לאכול ירק רגיל, לבתי מלון, למוסדות, ואם כך יעשו בארץ, בכל העולם - אמריקה, ארגנטינה, פנמה - ילמדו, כולם יאכלו ירק עם תולעים, כמה אפשר להזהיר לא לאכול ירק בכלל. לכן כמו שאמרנו, לא צריך לפחד מהסכנה, יש בדיקות שהכל בסדר, ומי שמפחד שיאכל קצת. הרי מי שאוכל תולעת עובר בחמשה מלקויות, בזה צריך להחמיר, אבל לגבי סופגניה חלבית מפורש בגדולי האחרונים שאין צורך להחמיר.

13 אז היו שלחנות קטנים כמו סטנדר, ואחר הסעודה היו עושים סילוק שלחן.

שיעור זה יופיע בשלימותו, יחד עם כל שיעורי מרן הראשון לציון שליט"א בסדרת הספרים "השיעור השבועי" לפרטים: 077-2009-778

באפשרותך להאזין בשידור חי לשיעורו השבועי של מרן הרשל"צ שליט"א מביהכנ"ס היודים כל מוצש"ק. הרב המקדים בשעה 20:30, שיעורו של הרשל"צ בשעה 21:00 וכן ניתן לשמוע גם שיעורים קודמים בקו הליכות "בית מרן" *5293 *שלוחה 2

השבוע זכות השיעור "בית מרן" מוקדש:

מאיר בן לילך - הצלחה בכל

לכל המעוניין להתברך מפני קודשו של מורינו ורבינו הראש"ל שליט"א בשיעורו השבועי להצלחה לרפוא"ש או לעילוי נשמת יקירכם **חייגו: *5290**

ניתן לשמוע את השיעור של הראש"ל שליט"א גם בתדרים החדשים של 'באן מורשת' 100.7 fm, 92.5 fm, 90.8 fm וב'קול חי' 92.8fm, 93.00fm

העלון להצלחתם של: אור בן מיטל - הצלחה בכל, אורי בן איריס - חזרה בתשובה, איריס בת פלורין אורה - פרנסה בשפע, אליהו בן מרים - בריאות ושמחה, דניאל בן ימימה - הצלחה בכל, יהודה בן ריקה - זיווג הגון, יובל בן רפאל - בית של תורה.

הגאון הגדול רבי ברוך שרגא שליט"א
ראב"ד ירושלים וראש בד"ץ "אור שרגא"

פרשת מקץ

פרטי מורה על העתיד להיות לו בעצמו, אבל חלומותיו של המלך מתייחסים לכל האומה. לכן כשפתרו לו החרטומים שבע בנות אתה מוליד ושבע בנות אתה קובר, הבין פרעה שאין ממש בפתרונות שלהם, וממילא לא התייחס גם לחלק השני שאמרו לו שבע מלכויות אתה כובש ושבע מלכויות מורדות בך. וזהו "ואין פותר אותם לפרעה", שהפתרון של החרטומים לא היה מתאים לפרעה שהוא מלך, וחלומו צריך להורות על האומה כולה. אבל כשבא יוסף ואמר לו "חלום פרעה אחד הוא", ששתי החלומות באו ללמד על העתיד לכל האומה, את זה הוא היה מוכן לקבל.

ובזה מיושבת קושיא נוספת: מדוע שר המשקים גילה לפרעה שיוסף יכול לפתור את חלומו, הלא היה יכול ללכת ליוסף ולספר לו את החלום כאילו זה חלום שלו, ומה שהיה יוסף אומר לו היה אומר לפרעה, וכך היה גורף לעצמו את כל התהילה? אלא, שר המשקים ידע שאינו דומה חלום של מלך לחלום של אדם אחר, והפתרון הנכון בעבורו אינו הפתרון הנכון למלך, לכן נאלץ לומר למלך שיוסף יכול לפתור את חלומו.

ניתן להשיג את ספרי הרב שליט"א בטל' 052-7626077

אם היוורשים רוצים לעשות נחת רוח למת יקבצו עשרה אנשים כשרים ויעשו תיקון
לנפטר וזה מועיל לו מאוד מאוד

השבוע נערך ע"י אברכי "כולל בית מרן"

יום לימוד מיוחד, תיקון נפטרים, לימוד משניות וסיומי מסכת לעילוי נשמת

רוזה רחל בת אמא שלום

גם אתם יכולים לשמח את נשמת יקירכם! למסירת שמות וקירכם התקשרו:

*5290

"ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חולם והנה עומד על היאור" (מא א). האדם מתהלך בעולם הזה כאילו יש לו את כל הזמן שבעולם, ומכלה את זמנו על הבלי העולם ותענוגיו, עד שהוא רואה באחרית ימיו שכל חייו חלפו בהבל וריק, וגם את תאוותיו לא השיג במלואם, כי אין אדם מת וחצי תאוותו בידו (קה"ר א יג). אלא שאז כבר מאוחר, הזמן שאבד לא ישוב לנצח, ולעולם לא יוכל להשלים את מה שהחסיר, כמו שנאמר (קהלת א טו) "מעוות לא יוכל לתקון".

על כך דרש רבי מאיר מפרימישלאן זצ"ל את פסוקים אלו: "ויהי מקץ" - כשמוגיע קיצו וסופו של האדם, והנה הוא רואה שכל ימיו הם רק "שנתיים ימים" - שכל ימיו חלפו במהירות כאילו היו רק שנתיים ימים, שלא הספיק לעשות בהם הרבה. "ופרעה חולם" - "פרעה" הוא לשון גילוי, כמו "ופרע את ראש האשה" (במדבר ה יח), לנגד עיניו מתגלה שכל ימיו עברו כמו חלום, "והנה עומד על היאור" - הוא עומד בחצי הדרך ועדיין לא חצה את היאור, שאין אדם מת וחצי תאוותו בידו, ולא הגשים את חלומותיו. לכן צריך האדם להתעורר במהרה, לנצל את ימיו למצוות ומעשים טובים, שלא יגלה פתאום שכל ימיו חלפו בלי שום תועלת.

"ויהי בבוקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטומי מצרים ואת כל חכמי יוסף פרעה להם את חלומי ואין פותר אותם לפרעה" (מא ח).

מדוע אמר "ואין פותר אותם לפרעה"? לכאורה היה מספיק לומר "ואין פותר אותם"?

ופירשו חז"ל (ב"ר פט טו) שהחרטומים היו פותרים את החלומות, על חלום הפרות אמרו לו שבע בנות אתה מוליד ושבע בנות אתה קובר, ועל חלום השבולים אמרו לו שבע מלכויות אתה כובש ושבע מלכויות מורדות בך, אבל פתרונות אלו לא התיישבו על ליבו של פרעה. וזהו "ואין פותר אותם לפרעה", היה פותר, אבל לא לפרעה, שפרעה לא קיבל את הפתרונות הללו.

ומדוע באמת לא קיבל את הפתרון שלהם? פירש היפה תואר (שם) שפרעה ראה בחלומו גם את הפתרון, אלא שבבוקר שכח אותו, וכשבאו החרטומים ואמרו לו את פתרונותיהם ידע שזה לא הפתרון האמיתי, עד שבא יוסף ואמר לו את הפתרון שראה בחלומו.

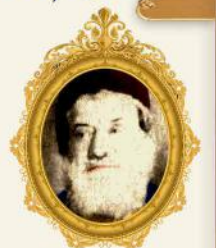
ויש מפרשים, שחלום של מלך אינו דומה לחלום של אדם פרטי. חלום של אדם

נכתב ע"י הרה"ג רבי משה ורבה שליט"א
רב מחלבות שטראוס - ישראל ומנהל מחלקת הכשרות והמוזון נהריה

בעקבות רבותינו הדליקו נר

המקובל הצדיק רבי חיים שאול דוויק הכהן זצוק"ל

ביום שבת זה חל יום פטירתו של המקובל הצדיק רבי חיים שאול דוויק הכהן זצוק"ל, רבנו נולד בעיר חלב שבסוריה בשנת ה'תר"ח לאביו רבי אליהו זצ"ל, עוד מילדותו כשלמד תורה מפי המקובל רבי מרדכי עבאדי זצוק"ל נכרו ברבנו כשרונות עצומים עם שקידה עצומה. בשנת ה'תר"נ, בהיות רבנו בן 32 שנים עלה לארץ ישראל. לעיר הקודש ירושלים והתקבל ליישבת המקובלים "בית אל", ולאחר כמה שנים מונה לראש הישיבה. עוד מנעוריו עסק רבנו בתורת הנסתר ומשאת נפשו הייתה להנחיל את תורת הח"ן לכלל עם ישראל וכל זה בכדי לקרב את הגאולה השלימה לעם ישראל. רבנו היה יד יד נפש של רבי יוסף חיים זוננפלד שהיה רבה של ירושלים, באמצע שנות חייו של רבנו הוא חש בעיניו והמליצו לו בני משפחתו לנסוע לחו"ל ששם ימצא מזור לעיניו ובכך למנוע ממנו עיוורון מוחלט. אך רבנו סירב בכל תוקף לעזוב את ארץ ישראל. והוא נותח בארץ ארץ התעוור. וכאשר קם מהניתוח ונדע לו שהוא יהיה סגי נהור אמר רבנו: "הכל היה כדאי, ובלבד שאני לא יעזוב את ארצנו הקדושה אפילו לשעה אחת בלבד!"

למרות שרבנו נהיה סגי נהור לא הפסיק מתלמודו עד יומו האחרון. מגדולתו של רבנו: בהיות רבנו בארם צובא שבסוריה ראה רבנו איך הנשים מתחילות לגלות קצת משערותיהן, עמד רבנו וצווח על הפירצה, ומשלא נשמעו

לו עלה רבנו בליל שבת על הבימה והכריז אם ישמעו בקולו מוטב להם, ואם לאו תחול עליהם קללה, עזב רבנו את העיר במוצש"ק ועלה לירושלים. לאחר זמן פרצה שריפה בעיר וכילתה חלק גדול מהעיר ובכך נוכחו כולם שרבנו צדק.

פעם שאל יהודי אחד את רבנו האם הוא יכול לצאת ידי חובת התשובה בצום ובתפילות בימי השובבים"ם, ע"י שישכור אדם בכסף מלא שיצום במקומו בגדר "שלוחו של אדם כמותו" אמר לו רבנו שבוודאי על פי ההלכה זה אסור וסיים את דבריו בפתגם: "שובו בנים שובבים חוץ מאחר".

ענותותו של רבנו הייתה ידוע לכל, סיפר האדמו"ר מסטמאר רבי יואל טייטלבוים זצוק"ל, שהלך פעם לבקר את רבי חיים שאול דוויק הכהן, וביקשו האדמו"ר שיברכו רבנו בברכת כהן, רבנו שהיה סגי נהור ל"ע חשב שהאדמו"ר רוצה לברכו, ותיכף הרכין רבנו את ראשו כדי שהאדמו"ר יברכו, אך האדמו"ר התפלא על גודל תמימותו וענותותו של רבנו שהרכין את ראשו לקבל את ברכתו.

יש לציין שאף שרבנו היה סגי נהור, למד וידע בע"פ ממש אות באות את כל הספר "פרי עץ חיים"

של רבי חיים ויטאל זיע"א.

רבנו חיבר ספרים רבים ביניהם: "איפה שלמה" (על אוצרות החיים למהר"ח) "שר שלום" (ביאורים לרש"י הקדוש) חידושים לספר "שפת אמת" ועוד ספרים רבים.

רבנו נפטר בתאריך ד' בטבת שנת ה'תרצ"ג, ומנוחתו כבוד בהר הזיתים בירושלים, יש לציין שבשנת ה'תש"ג עלו פורעים ערבים והרסו הרבה קברים וביניהם את קברו של רבנו שעד היום טרם נתגלתה המצבה. (אורח צדיקים)

מאור ישראל

הרה"ג רבי ישראל לורי שליט"א
בפינתו הקבועה ברדיו קול חי בתוכניתו של הרב בן לולו
כל יום ה' בשיעה 13:30

שאלה: אדם ששאל חפץ מחברו והשואל שבר את החפץ בשוגג, והוא מוכן לשלם את דמי החפץ, אך בעל החפץ תובע גם את דמי הנסיעות לחנות של אותו חפץ, מה הדין?

תשובה: איתא במשנה בב"מ בפר' השוכר את הפועלים (גג.) "ארבעה שומרים הן שומר חנם והשואל נושא שכר והשוכר שומר חנים נשבע על הכל והשואל משלם את הכל נושא שכר והשוכר נשבעים על השבורה והשבויה ועל המתה ומשלמין את האבדה ואת הגנבה", וכן פסקו כל הראשונים שהשואל חייב בכל חוץ ממתה מחמת מלאכה או אם היו בעליו עמו רמב"ם מהל' שכרות הל' ב' וכן בר"ף שם ובטור ובשו"ע חוש"מ סי' ש"מ סעי' א' יע"ש). ולפי זה בנדו"ד ודאי שהשואל יהיה חייב לשלם את נזק הכלי וגם את הדמי נסיעות שאותו בעל החפץ הלך וקנה וכו'. אבל נראה לענ"ד שיהיה פטור משלם את דמי הנסיעות, שהרי תמיד מסתכלים על עצם הנזק ורק זה משלם, אך שאר הנזק אינו צריך לשלם, משום שזה נחשב לגרמא, וגרמא בניזקין פטור (כדברי הגמ' ב"ק לה).
להלכה: הניזק לא ישלם אלא דמי נזק החפץ בלבד אבל דמי נסיעות יהיה פטור מלשלם וכו' י"פייס את בעה"ב על הנעשה.

ניתן לשמוע כל יום 3 דקות של הצלחה יומית *5293 *שלוחה 5

שאלה: אדם שעשה תאונה ופגע ברכב אחר, והדבר ברור שהוא האשם באותה תאונה, ובעל הרכב שניזוק טוען שלוקח מינימום יומיים כדי לתקן את הרכב מהנזק שהוא עשה לו ובאותם ימים הוא נצרך להשכיר רכב אחר ולכן הוא תובע את המזיק גם בתשלום שכירות רכב ליומיים בנוסף לתשלום הנזק, מה הדין?

תשובה: איתא במשנה בב"ק (כו.) "אדם מועד לעולם בין שוגג בין מזיד בין ער בין ישן סימא את עין חברו ושיבר את הכלים משלם נזק שלם" ע"כ.
וכן פסקו כל הראשונים הרי"ף בדף י"א וכן הרמב"ם בפר' א' מהל' חובל ומזיק הל' י"א, וכן הטור ומרן השו"ע סי' תכ"א סעי' ג' יע"ש.
ולפי בנדו"ד נראה לומר שיהיה חייב לשלם המזיק לניזק לא רק את נזק הרכב אלא גם את השכירות של הרכב החלופי לאותו זמן, אבל האמת שלהלכה נראה שהניזק לא יכול לתבוע גם את דמי השכירות של הרכב חלופי, משום שהפסד דמי השכירות נחשב לגרמא שאין זה הפסד ישיר כתוצאה מהתאונה אלא שזה הפסד שנגרם מתאונה, וקי"ל להלכה גרמא בניזקין פטור (בבא קמא לה).
להלכה: יהיה פטור המזיק לשלם לניזק את דמי השכירות של הרכב החלופי עד סיום תיקון הרכב, ומ"מ על המזיק לפייס את הניזק על כך, שאפי' שגרמא בניזקין פטור זה רק בדיני אדם אבל בדיני שמים הוא חייב.

כשרות המזון

הרב אברהם דניאל שליט"א
רב במוקד הליכות "בית מרן"

אומר שאף בימינו הדין כן כמו שכתב בשו"ע ולכן מותר להשתמש בכלי זכוכית לבשר ולאחר שמנקו היטב ניתן להשתמש בו לחלב וכן להפך ואין הבדל בן חם לקר אבל מנהג אחינו האשכנזים להחמיר בזה.

שאלה: ברצוני לבשל כבד עוף בסיר האם זה מותר ע"פ ההלכה, ואם כן כיצד עלי לנהוג?

תשובה: כתב השולחן ערוך (י"ד סימן ע"ג סעיף א') "הכבד יש בו ריבוי דם לפיכך אין לו תקנה לבשלו ע"י מליחה אלא קורעו שתי וערב ומניח חיתוכו למטה וצולוה ואחר כך יכול לבשלו". נמצא - שבשביל לבשל כבד צריך קודם לחותכו שתי וערב כדי להוציא את הדם שבסינפונות (הקנים החלולים שבתוך הכבד) ולהניח החיתוך כלפי מטה שיוזב הדם ואז צולה אותו, ויש לצלותו עד שיהיה ראוי לאכילה לרוב בני אדם שהוא חצי צליה, אך טוב ונכון לצלותו בשיעור שיהיה יבש מבחוץ אך אין צריך שיחרך וייתייב לגמרי, וכל זה בתנאי שלא שהה הכבד מעט השחיטה שלושה ימים מעט לעט (72 שעות) והוא הדין אם הוקפא או ששרו אותו במים או אפילו שטפו אותו במים בתוך שלושה ימים, ואפילו לזמן מועט יכול להשהותו עוד שלושה ימים, אך אם שהה שלושה ימים מעט השחיטה כשהוא הופשר ולא שרו או הדיוה אותו במים אין לבשלו לאחר הצליה, ויש לאוכלו רק כשהוא צלוי בדרך הנ"ל (ועיין עוד בספר המטבח כהלכה של הרה"ג רבי אליהו חיים פנחס' שליט"א)

השאלות נלקחו מקו "בית מרן" ניתן להשאיר שאלות *5293 *שלוחה 25

שאלה: לכבוד הרב שלום רב, היינו באזור הצפון והציעו לנו לקנות שמן זית מבית הבד אבל לא היה עליו כשרות כלל. האם זה מותר או שצריך כשרות?

תשובה: כל סוגי השמנים אין לקנות ללא כשרות היות שבשמן הזית כיום מערבים סוגי שמנים שמקורם הוא שומנים ומרכיבים מן החי שהם אסורים וכן מערבים בהם חומרי הצללה שקיים בהם חשש שומן מין החי אבל שמן זית המיובא מספרד מוחזק ככשר ואפשר להשתמש בו. וכן שמן זית שהחוק מפקח על היצור שלו מותר, ועדיף להשתמש בשמן כתיית שנקיותו מחומרים אחרים שהיא מובטחת יותר, וכן שמן זית של גוים מותר באכילה כאשר ידוע לנו שהוא 100 אחוז שמן ללא כל תוספות (והשנה סיפרו לי על שמנים הנמכרים בידי הדרוזים שמערבים בהם אחוזים גבוהים של חומרים אחרים ולכן השמן נדרש בדיקה לפני הקניה) אפשר לעיין בכל הנ"ל בספר "הכשרות למעשה" של הרה"ג רבי אליהו חיים פנחס' שליט"א

שאלה: רצינו לדעת האם מותר להשתמש בכלי זכוכית הן לבשר והן חלב?

תשובה: כתב מרן השו"ע או"ח סימן תנ"א כלי זכוכית לא בולעים ולא פולטים ויש שרצו לומר שזה דווקא בזמנם אבל בזמננו הדין שונה, וכמו שסיפר מרן הרש"צ שליט"א בשיעורו השבועי שחכם בן ציון אבא שאול זצוק"ל עשה בדיקה בדבר וקנה שתי כוסות זכוכית ושקל אותם במשקל והיו שניהם באותו משקל באחד השתמש ואת השני שמר בצד ולאחר שנה שוב שקל אותם והראשון שקל פחות מהשני ומזה רצו להוכיח שנשתנה הדין אבל כתב מרן זצוק"ל בספרו "יביע

צחצוח שיניים לילדים

פינת בריאות
אתם שואלים והמומחים עונים במייל:
betmaran1234@gmail.com

איך לצחצח שיניים לילד סרבן? ילדים רבים בגילאי שנתיים מסרבים לאפשר לצחצח, אחת הדרכים להתחמק ממכשול זה היא להרגיל את הילד עוד לפני גיל העצמאות הזה כלומר להתחיל כבר בגיל שנה. עם זאת כאשר יש ילד סרבן במיוחד, על ההורים לחשוב על הגישה המתאימה לו (החלטיות, פרסום), וכאמור לתת את אותה חשיבות שנותנים לשיבה בכסא בטיחות. ילד שידע שיש משהו חשוב להורים אולי יתנגד בתחילה אבל בהמשך יקבל עליו את ההרגל.

מתי הולכים לרופא שיניים לראשונה? הזמן המומלץ להגיע לבדיקה הראשונה היא הינו בסמוך לבקיעת השיניים לפני גיל שנה. בפגישה זו התינוק עם מספר שיניים בודדות, ולרוב ללא עששת אולם ניתן כבר אז לאתר את מי שנמצא בסיכון ולהתאים לו תוכנית מניעה אישית. למשל תינוק שהיה פג במשקל נמוך, חלק משיניו עלולות להיות פגומות ופגיעות יותר ורופא השיניים יכול ללמד את ההורים כיצד למנוע את הפגיעה. בדיקה ואבחון הפעוטות צריכה להתבצע על ידי רופא שיניים מומחה לרפואת שיניים לילדים. רק לרופאים אלו יש את ההכשרה והידע לטיפול בפעוטות. יש לוודא עם הרופא כי אכן מדובר במומחה - לכל מומחה יש רישיון מומחה של משרד הבריאות.

חשיבות צחצוח שיניים לילדים

מתי מתחילים לצחצח שיניים? צחצוח השיניים צריך להתחיל עם בקיעת השן הראשונה. בכך גם מונעים את הדבקות והצטברות החיידקים על השיניים וגם מרגילים את התינוק להרגל חדש וחשוב אשר צריך ללוות אותו לעתיד (כמו שמרגילים פעוט לשבת בכסא בטיחות ברכב).

איך לבחור משחת שיניים? יש להקפיד על משחת שיניים לילדים אשר בהן כמות הפלואוריד מופחתת ומתאמת לכך שהילדים בולעים את המשחה ואינם יורקים.

כמה משחה שמים? כמות המשחה על המברשת צריכה להיות זעירה בגודל של גרגר אורז קטן. עודף משחה עלול לגרום לפגיעה בשיניים הקבועות המתפתחות.

כל כמה זמן להחליף מברשת שיניים? החלפת המברשת צריכה להיות כאשר ראש המברשת "פרוע" כלומר סיבי המברשת נוטים לכיוונים שונים. בלאי המברשת יכול להתרחש כל מספר חודשים אם הבלאי מאד מהיר זה סימן לצחצוח אגרסיבי מדי ולא תקין.

העלון להצלחתם של: נחמן בן אדל - הצלחה בכל, ניל איש בן אסתר - בריאות ושמחה, נעמי בת גאולה - כל הישועות, נתן בן מרים - הצלחה, נתנאלה בת מלכה - זיווג הגון, סימי בת חביבה - בריאות איתנה, עדי אהובה בת אביגיל מילכה - זיווג הגון, עומר מנור בן אסתר - ברכה והצלחה, עזרה בן ורטה - בריאות איתנה, ציון בן מרים - רפואה שלמה.

להיות עם האמונה

הרב הגאון רבי יעקב לוגאסי שליט"א
רב מדרשיית "בית מור" ומחבר סדרת הספרים "נר לרגלי" ועוד...

לראות את הטבע כנס

הפסוק "כי אני ה' רופאך" מלמד כי הרפואה באה מאת ה'. כאשר הקב"ה נותן מחלה לאדם, יש השגחה מלאה על עוצמתה ועל משך זמנה. דבר לא ישנה זאת, לא רופאים ולא תרופות. בשום אופן אי אפשר להקדים או לאחר את גזירת המחלה שגזר הקב"ה על האדם. אם כן, מדוע אנו הולכים לרופא ולוקחים רפואות?

הסיבה היא שנגזר על האדם שיתרפא, אולם בדרכים טבעיות. מדוע? כי לא כל אדם ראוי לנס. מי ראוי לנס? מי שאצלו הטבע והנס הינם באותה הסתכלות. אדם שמתפעל כל הזמן משמן שדולק כרבי חנינא בן-דוסא, שאצלו זה נס, הוא ראוי שיידלק לו גם החומוץ!

אבל אחד שנכנס לביתו ורואה מגורת פלורסנט דולקת ואינו מתפעל, ולהפך, כשהחשמל לא דולק הוא מתרגז. אצלו כשהחשמל דולק זה דבר טבעי, הוא 'זורם' עם כוחות הטבע, ולכן אינו ראוי שייעשה לו נס על טבעי! לא כל אחד יכול להגיע לדרגת רבי חנינא בן-דוסא שייעשה לו נס על טבעי, לכן הקב"ה מלביש לנו את הרפואות בדרך הטבע.

הקב"ה אומר: אתה לא יכול לסמוך על נס ולצפות לנס, כיוון שאינך רואה את הטבע כנס, אם כן, למה שאנהיגך בדרך נס? ו"בדרך שאדם רוצה ללכת, מוליכין אותו". הקב"ה מוליך את האדם לפי דרגתו באמונה. אם אתה עדיין נשען על הטבע, נסמך על המקרים, אז זו הדרך שבה אנהיגך. אתה רוצה רפואה? תלך לרופא! אולם אינך פטור מאמונה. אתה חייב להאמין באמונה שלימה שאני ה'

רופאך, אבל מכיוון שאתה עדיין לא ראוי למהלך נסי, כי אינך בדרגת רבי חנינא בן-דוסא, אז עליך ללכת לרופא, כדי שרפואתך תתלבש בדרך הטבע. כשאתה הולך לרופא, עליך ללכת עם אמונה. מי ברא את התרופה? מי נתן לרופא את הדעת לאבחן את המחלה, שבדיקת ימצא את התרופה שהוא נותן לך, ולא יטעה וירע את מצבך? אומר הבעש"ט על הפסוק "ישלח דברו וירפאם, וימלט משחיתותם" - "משחיתותם של הרופאים". "ישלח דברו וירפאם" - שהקב"ה ישלח דברו וישלח רפואה שלימה, וימלט מהטעויות שהרופאים עלולים לעשות. רק כך מותר לנו לקחת תרופה.

מאותה סיבה מותר לאדם לעבוד, מותר לו לחרוש ולזרוע, ולא לצפות שירדו לו ניסים משמיים, אולם חייב הוא להאמין שפרנסתו קצובה לו מראשית השנה והשתדלותו אינה אלא כדי למעט בנס. אם אתה הולך לרופאים טובים ומבקש רפואות מועילות, אתה חייב להיות באמונה שלימה, שהקב"ה הוא הרופא והוא המרפא, ואם הוא ירצה התרופה תועיל, ואם לאו - לא תועיל. הרי אנחנו רואים אנשים שיש להם אותה מחלה, ולוקחים אותה תרופה, אפילו מאותו רופא, ואחד התרפא והשני לא.

ה' יעזור, שנוכח תמיד להתמיד בתפילה אליו על רפואת נפשנו וגופנו, וככל שיותר נתחזק בתפילה, באמונה ובביטחון בקב"ה, כך נזדקק פחות לרופאים ולרפואות.

לרכישת דיסקים 5 דקות חי באמונה של כבוד הרב לוגאסי שליט"א
(כ 100 שיעורים בדיסק) חייג 5290*

חינוך הילדים

הרה"ג רבי אבנר קוואס שליט"א
מרצה בשלום בית וחינוך ילדים

חוצפה בין מבוגרים

כל הטיפים והעצות בנושא החוצפה נכונות מגיל 0 ועד 120. כלומר, צורת התגובה שלמדנו מתאימה לבני כל הגילאים.

לפנינו דוגמא לחוצפה שמותרת בבנק לעיני כולם וממנה נלמד איך להגיב. רינה הגיעה לבנק ובידה ערימה של תשלומים שונים ובהם גם שוברי תשלום להוצאה לפועל. היא צריכה לשלם את הכל היום. לרוע מזלה כל הפקידים בבנק היו בחופשה חוץ מפקיד אחד מבוגר ואיטי. כתוצאה מכך השתרך תור ארוך שאין לו סוף. בנוסף לכך היה זה יום חם והמזגנים בבנק לא פעלו...

אחרי שעתיים של עמידה בתור היא כבר רואה את הפקיד. ובעוד שלושה אנשים היא מגיעה לדלפק. לפתע נכנסה לבנק גברת מגונדרת מבוגרת עם כובע רחב שוליים ובו נעוצה נוצה של טווס. רינה שלנו עקבה אחריה וראתה שהגברת ניגשת לעמדת דף חשבון. הגברת הוציאה דף חשבון וצעדה קוממיות לכיוון התור. ברוב חוצפתה היא נדחקה ונכנסה בין רינה לעומד לפניה בתור.

רינה לא ידעה את נפשה מרוב כעס. היא פנתה אל הגברת ואמרה לה: סליחה, אני לפניך בתור... הגברת הסתובבה, לא שמה לב שהנוצה של הטווס סטרה על פניה של רינה, ואמרה לה ברוב חוצפתה: את לא מתביישת, אני הייתי כאן לפניך, אין לך כבוד לאנשים מבוגרים? כדאי שתביישי לך.

רינה נאלמה לנוכח החוצפה של אותה גברת. היא עומדת בתור שעתיים, רגליה כואבות מאד, חום כבד בבנק, פקיד איטי בעמדה, והאשה הזאת נכנסה עכשיו ואומרת לה שהיא הייתה לפניך...

כל הנוכחים בבנק מסתכלים כעת על רינה לראות כיצד היא מגיבה. אם רינה תפתח עליה את הפה ותגדף ותחרף אותה במילים חריפות, כולם יראו שהגברת החוצפה ורינה, נמצאות באותה רמה, ורינה תהיה זו שתתבזה.

אז מה עושים? את כל מה שלמדנו מקודם. רינה צריכה לשמור על כבודה העצמי וגם לא לבזות את הגברת המגונדרת. עליה למשוך אותה למגרש שלה ושם היא תנצח.

רינה צריכה לומר לה: שתינו יודעות את האמת, אבל אם את מרגישה שאת היית לפני אז אני מוותרת לך, ותהיי לפני בתור. בסיטואציה כזו קורה לפעמים שהחוצפנית תאמר לה: טוב, הפעם אני מוותרת לך, אבל בפעם הבאה תתני יותר כבוד למבוגרים. הגברת החוצפה התפרצה לדלת פתוחה, ורינה יצאה מהסיפור הזה כאשר גדולה. ואפילו אם הגברת לא תוותר, ותעמוד על דעתה, עדיין הכבוד העצמי של רינה חשוב יותר מלהפסיד תור בבנק.

קוראים יקרים, למדנו בפרק זה שהכללים של בלימת החוצפה מתאימים לכל הגילאים. אם נעבוד נכון עם הכללים הללו, נוכל לפחות לבלום את החוצפה.

(ילדינו, הרב אבנר קוואס)

סגולה באמונה

להינצל מעין הרע:

יקח חתיכת כסף או שאר מתכת בצורת האות ה' וישים עליו וזה מועיל להינצל מעין הרע.

להינצל מכל דבר רע:

במוצש"ק לאחר ההבדלה יראה את מצחו בכוס ההבדלה וע"י זה ינצל כל השבוע מכל דבר רע, ואם מריח נר ההבדלה שעשוי משעווה ניצול מרוחות רעות ולומר לאחר שמריח "אשה ריח ניהוח לה". (ספר סגולות ישראל)

העלון להצלחתם של: רויטל חנה בת שפיריה - רפואה שלמה, רות בת נטלי - בשורות טובות, רפאל בן מיסה - כל הישועות, שירן בת לילי - חזרה בתשובה, שמעון בן אסתר - תורה ויראת שמים, שני בת מיטל - הצלחה בכל, שרה בת אריאלה - כל הישועות, חמדה רבקה בת דרורה - בריאות איתנה, טובה בת אילה - זיווג הגון, מיימון בן שרה - בריאות הגוף והנפש.

מזכה הרבים הרב הגאון רבי יגאל כהן שליט"א
וגם בשלוחה מיוחדת *5293 שלוחה 8<13 בחיזוק יומי ושעורים מלאים

בחסדך בטחתי

אני סומך על אבא שבשמיים; אני מאמין באמונה שלמה שהוא יכול לשלוח לך ודוגמא קטנה לדבר, זה רעיון, סטארט-אפ.
הברקה שהקב"ה נותן לך עכשיו; הרי חכמה זה מאת ה' יתברך בעיה לקב"ה לתת לך חכמה עכשיו, בתוך הלב שלך?
להגיד לך: קום בני, לך תעשה הברקה כזאת, לך תעשה הברקה כזאת
מחר אתה לוקח את הברקה הזו, עושה איתה מיליונים. יש לו בעיה? יש לו מעצור מלפתוח לך מעיינות החכמה?
אין לו מעצור.
כל העשירים הגדולים ביותר בעולם, מאיפה הם נהיו עשירים? אתם חושבים מהאוניברסיטה הם נהיו עשירים?
חלקם לא עשו אוניברסיטה, חלקם לא עשו בית ספר, חלקם לא התחילו בית ספר בכלל.
הכול בורא עולם נתן להם חכמה, בינה ודעת.
נתן להם חכמה, בינה ודעת: לך תעשה את זה ולך תעשה את זה ולך תעשה את זה; הם הלכו, עשו והצליחו.
יש בעיה לקב"ה להרים אותך? יש בעיה לקב"ה למצוא זיווג לאדם?
בן אדם עכשיו מחפש זיווג ואומר: אני רוצה אישה טובה, יש מעצור לקב"ה מלהושיע?
אומר "חובות הלבבות", איך אתה מגיע לביטחון בה? על ידי שאתה יודע שהקב"ה הוא כל יכול
ולא משנה באיזה מצב תהיה בעולם, לא משנה באיזו סיטואציה תהיה בחיים שלך.
(מתוך הספר יגל ליבי - הרב יגאל כהן שליט"א)

אם באמת תאמין שבורא עולם יכול להושיע אותך - תקבל ישועה
אם באמת תאמין שבורא עולם יכול להושיע אותך - תקבל ישועה
מי שלא מאמין בכוח של בורא עולם לעשות לו פעולה - חבל לו על הזמן, הוא לא יקבל את זה.
אתה מתפלל לקב"ה על חולה במחלת הסרטן, יש מצבים במחלת הסרטן, לא על אף אחד מעם ישראל,
שהמצב כל כך קשה, שהרופא אומר: תשמע, זהו, אין מה לעשות, נשאר לו כמה חודשים לחיות.
כמה ימים לחיות, שילך הביתה ויהנה ממה שיש. בן אדם עכשיו הולך להתפלל לקב"ה ברגע הזה;
אתה מאמין שהקב"ה יוציא אותך באמת מזה? יושיע אותך מהמקום הזה?
שהקב"ה יכול לרפא אותך? על זה יש פסוק בנביא, שאומר "כי אין ליהנה מעצור להושיע פֶּרַב אוּ בְּמַעַט" [שמואל א' י"ד, ו].
יהונתן, הבן של שאול, הלך וראה קבוצה גדולה של פלישתים, של אויבים,
הוא אמר לנושא הכלים שלו, נער, נושא כליו; זה שמחזיק את החץ ואת הקשת ואת החרב, אמר לנער, נושא כליו: בוא נלך ונהרוג בפלישתים. אמר לו הנער: תראה כמה הם, כמה אנחנו - אנחנו 2, הם המוני בני אדם.
אמר לו יהונתן: "כי אין ליהנה מעצור להושיע פֶּרַב אוּ בְּמַעַט". בורא עולם, ישתבח שמו לעד, כל יכול, יש לו מעצור מלהושיע בין ברב בין מעט?
אז בן אדם שואל אותי: הרב, תגיד לי איך זה יכול להיות? איך הקב"ה יכול לרפא אותי לתת לי מיליונים, או לתת לי כל מיני דברים אחרים? מאיפה?
התשובה היא פשוטה, אפילו אם אני לא יודע לענות לך, אח יקר שלי - אני מאמין

בשורה משמחת

שמחים אנו לבשר לציבור הרחב
שניתן להתייעץ בפגישה
עם הרה"ג רבי בנימין חוטה שליט"א
בכל יום רביעי בעיר בת ים
בכל תחומי החיים
לתאום פגישה
בפל' 058-3242162
(ניתן להשאיר הודעה ונחזור אליכם)

קראתי את התהילים של אותו יום ונושעת!

סגולה גדולה לקרוא את פרקי התהילים של אותו היום ורואים ישועות גדולות

רוצים גם אתם לספר את הישועה שלכם בזכות השתתפות בתהילים?
חייגו *5293 שלוחה 6*
לאמירת פרקי תהילים *5293 שלוחה 6

העלון להצלחתם של: אביגיל בת ליאי - בשורות טובות, אברהם בן רחל - פרנסה ובריאות, אהרון בן רוזה - הצלחה בכל, אילנה בת אסתר - נחת מהילדים, אלעזר בן רחל - בריאות איתנה, אסתר בת מרים - הצלחה בכל, יצחק ניסים בן רחל - הצלחה בכל, מוריה בת עליזה - רפואה שלמה, נהוראי בת איילת - הצלחה בכל.